

Казвамъ: не се съблазнявайте! Мжжътъ дойде, има нѣ-
 каква неприятностъ, носи нѣкаква тежестъ, каже на
 жена си нѣкои обидни думи. Жената нека направи една
 баница, да тури повече масълце, да наточи малко винце.
 Тѣй, не само съ сладки думи, но дѣйствително въ жи-
 вота си ние трѣбва да постѣпваме тѣй. Туй говоря за
 ученицитѣ, които искатъ да водятъ единъ животъ за
 самоусъвършенствуване. Сега, вие казвате: дали сме
 напрѣднали? Всѣка вечеръ вие си правете единъ от-
 четъ, ще си намѣрите една отъ грѣшкитѣ отъ прѣзъ
 деня и ще я поправите. Казвате: дали сме забогатѣли?
 Ще си направите единъ отчетъ. Вземете примѣръ отъ
 търговцитѣ. Единъ търговецъ има да изплаща 40—50
 полици. Той си записалъ датитѣ, кога трѣбва да ги из-
 плати. Вземе ключа отъ касата си, отвори я, и гледа,
 дали има пари да ги изплати. Той не се залѣгва съ
 малкитѣ печалби. Нѣкой отъ васъ направи едно добро,
 но забравя онѣзи 40—50 полици. На другия день дойде
 кредиторътъ, хванего за гушата. Сериозенъ ще бждешъ,
 ще кажешъ: азъ ще изплата всичко, съ лихвитъ ще го
 изплата. Ако ние имаме туй дълбоко желание да на-
 правимъ всичко това заради Бога, а не заради хората,
 отъ колко страдания щѣхме да се освободимъ! И въ
 очитѣ ни, и въ мозъкани, и въ умани, и въ сърцето ни
 други добрини щѣха да царуватъ. Много по-добрѣ
 щѣше да бжде, ако хората отвѣнка ви хукатъ. Тогава
 Господъ ще каже: „Не бой се, азъ съмъ съ тебе, но
 нищо не казвай“. Много отъ васъ иматъ слѣдната сла-
 бостъ. Нѣкой сънувалъ прѣзъ нощта, че Христосъ му
 се явилъ, и той като стане, хукне прѣзъ цѣлата махала
 да разказва на всички за своята опитностъ. Отъ тамъ
 насетнѣ Христосъ нѣма да му се яви, нищо нѣма да
 му каже. Тази своя опитностъ ти трѣбва да задържишъ
 дълбоко въ душата си, и никой отъ твоитѣ ближни да
 не знае, че Христосъ ти се явилъ, но въ живота ти да
 настане моментално промѣна, и отъ това да разбератъ,
 че Христосъ ти се явилъ. Мжжъ си, видѣлъ си Христа,
 никому нѣма да разправяшъ, ще си мълчишъ, но ще
 повикашъ бѣднитѣ, сакатитѣ, слѣпитѣ, клоснитѣ и
 ще имъ направишъ едно угощение. Всички хора да
 видятъ, че става една промѣна въ твоя животъ. Ако те
 питатъ: защо правишъ това? — ще си мълчишъ. Туй